

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

Mandatvm Regis Francorvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

tis deuotis orationibus ac hymno consueto, Veni creator Spiritus; & litanis, ac præstita obedientia, & aliis ceremoniis seruari solitis seruatis, reuerendissimus in Christo pater dominus Marcus cardinalis de Corneliis cantauit euangelium secundum Matthæum, quod incipit: *Simile factum est regnum cælorum homini patrifamilias, qui exiit seminare*, &c. Et deinde reuerendus pater dominus Claudius episcopus Massiliensis, & magnificus dominus Ludouicus de Solier, oratores Christianissimi Francorum regis, dederunt mandatum ipsius Christianissimi regis, & iuxta illius tenorem adhæserunt nomine præfati regis sacro Lateranensi Concilio, & reuocauerunt Conciliabulum Pisanum, ac petierunt prorogari terminum ad allegandum de iuribus super pragmatica sanctione. Quo facto, reuerendus pater dominus Thomas Phædra de mandato sanctissimi domini nostri ascendit ambonem, & legit prædictum mandatum, cuius tenor talis est.

MANDATVM REGIS FRANCORVM.

Ludouicus Dei gratia Francorum rex, dux Mediolani, & dominus Genuæ, vniuersis præsentibus inspecturis.

Fieri volumus manifestum, quod cum carissimus consanguineus noster Fridericus tituli sancti Angeli, sanctæ Romanæ ecclesiæ diaconus cardinalis de sancto Seuerino vulgariter nuncupatus, & dilecti ac fideles consiliarii nostri, magistri, Claudius de Seyfello electus Massiliensis, & Ludouicus Forbin dominus de Soleriis, apud sanctissimum dominum nostrum papam Leonem decimum impræsentiarum oratores, tamquam procuratores nostri & procuratorio nomine certas promissiones, obligationes & submissiones fecerint præfato sanctissimo domino nostro per instrumentum publicum, manu venerabilis viri Petri Bembi præfati sanctissimi domini nostri papæ secretarii & notarii apostolici receptum, cuius tenor sequitur & est talis.

In nomine Domini. Amen.

Vniuersis præsentibus inspecturis fiat manifestum, quod superioribus annis bonæ memoriæ Iulio secundo pontifice maximo in humanis agente, subdolæ falsæque sugge-

Anno
 Charit
 159.

ANNO
CHRISTI
1533.

stiones inimicorum atque æmulorum serenissimi & Christianissimi Ludouici Francorum regis apud eundem Iulium vsque adeo inualuissent, quod illum aduersus dictum regem obsequentissimum filium, & ecclesiæ primogenitum ex patre, apertum acerrimumque hostem effecissent. Et licet idem rex, quantum fieri potuit, patienti animo dicti pontificis impetum atque iracundiam tolerare statuisset, sperans aliquando fore, vt suæ sanctitati reconciliaretur, nihilo minus tamen præter opinionem dicti regis euenerit, quod multi ecclesiastici, etiam sanctæ Romanæ ecclesiæ cardinales, aliique doctissimi & præstantissimi viri, in ciuitate Pisana sub nomine Concilii generalis conuenerint, asserentes firmiter, & pluribus coloratisque rationibus persuadentes, se dicti Concilii congregandi multis de causis legitimam potestatem habere, accedente etiam ad hoc consensu & auctoritate serenissimi Romanorum imperatoris electi, prætensum Concilium Pisanum indixerint, dictusque rex ex consilio plurimorum prælatorum & aliorum doctissimorum virorum ecclesiæ & nationis Gallicanæ dicto prætenso Concilio Pisano adhæserit, prælatosque qui illud legitime congregatum esse arbitrabantur, ad prætensum Concilium præfatum ire permiserit, illudque in terris, regno & dominiis ac ditionibus suis continuare passus fuerit, & illius decretis & prouisionibus paruierit, & in regno & dominiis suis prædictis pareri fecerit, non quidem vt sanctæ sedi apostolicæ aut sanctæ Romanæ ecclesiæ (quod absit) maculam aliquam aut scissuram schismaque inferret, sed prædictis consiliis, suasionibus, adhortationibusque inductus, præsertim quia causæ propriæ, per quas ad id faciendum motus fuit, personam eiusdem Iulii pontificis a quo, vt præfertur, prouocatus fuerat, præcipue concernebant. Cumque postmodum præfato Iulio pontifice vita functo, & sanctissimo domino nostro Leone decimo in eius locum ad summi apostolatus apicem atque vniuersalis ecclesiæ regimen assumpto, intellexerit præfatus rex sanctitatem suam insequendo in hac parte gesta præfati Iulii, dictum prætensum Concilium Pisanum, tamquam minus legitimum, & a non habentibus potestatem indictum, nec non omnia in eo gesta damnasse & improbasse, & dictum Concilium Lateranense tamquam rite

& legitime indictum, eiusque omnia gesta & decreta approbasse, fueritque postmodum per suam sanctitatem, tam per literas in forma Breuis, quam alias diuersimode paterne admonitus, vt a dicto prætenso Concilio, tamquam minus rite & a non habentibus potestatem indicto, recederet, & dicto Lateranensi tamquam vero, indubitato, vnicò & œcumenico Concilio adhæreret, ipseque rex solo religionis zelo atque instinctu adductus, sperans desideratam vniuersalem Christi fidelium pacem auspiciis præfati sanctissimi domini nostri Leonis papæ decimi præsto ad futurâ, ac propediem, fauente Domino, vnanimi Christianorum principum & populorum consensu, arma in orthodoxæ fidei communesque hostes conuertenda esse: considerans insuper, quanti sit in his & ceteris rebus omnibus summi pontificis auctoritas, quam præsertim vitæ munditiæ atque innocentia comitatur, quæ sunt in præfato sanctissimo domino nostro perspicua, paternis suæ sanctitatis monitis & suasionibus abunde permotus, quippe qui illius auctoritati & sententiæ potius quam alterius cuiusque mortalium, sanctius & seuerius semper stare iudicauit, præsertim vbi scandalum ecclesiæ imminet & scissura, pro singulari quam erga præfatum sanctissimum dominum nostrum & sanctam sedem apostolicam gerit deuotionem, vestigia Christianissimorum Franciæ regum prædecessorum suorum non solum imitari, verum etiam, si fieri potest, anteire cupiens, animaduertens præsertim quod per mortem præfati Iulii, omnis odii & suspicionis materia est extincta, & quod nonnulli ex prænominatis cardinalibus, nec non imperator electus, qui dictum prætensum Concilium Pisanum indixerant, iam illi renuntiarunt, & dicto Lateranensi adhærerunt. Hinc est, quod in præsentia præfati sanctissimi domini nostri Leonis papæ decimi, coram nobis notariis & testibus infra scriptis personaliter constituti reuerendissimus in Christo dominus Fridericus sancti Theodori diaconus cardinalis de sancto Seuerino vulgariter nuncupatus, nec non reuerendus in Christo pater dominus Claudius de Seyfello electus Massiliensis, ac magnificus & generosus dominus Ludouicus Forbin dominus de Soleriis, præfati Christianissimi Ludouici Francorum regis procuratores ad omnia & singula infra scripta peragenda specialiter deputati, constanti-

ANNO
CHRISTI
1515.

stantibus literis patentibus dicti Christianissimi regis sua manu subscriptis, & sigillo suo sigillatis eiusdem regis nomine & mandato, cum ea qua decuit reuerentia atque humilitate a dicto prætenso Pisano Concilio penitus discesserunt, illique plenarie renuntiauerunt, ac pure, libere & simpliciter sacrosancto Lateranensi Concilio prædicto, tamquam vero, vnico & legitimo, adhæserunt. Et insuper procuratorio nomine quo supra promiserunt, quod præfatus rex Christianissimus nullum deinceps fauorem, nullamque assistentiam dicto prætenso Concilio Pisano quoquo pacto præstabit, quinimo quoscumque in ciuitate Lugduni, aut alibi in regno, terris & dominiis suis, sub nomine dicti prætensi Concilii Pisani persistentes, infra vnum mensem proxime futurum abire faciet; & pertinaciter resistentes, cuiuscumque status, gradus, dignitatis aut conditionis fuerint, ecclesiastici, vel secularis, de facto eiiciet & expellet, ac pro schismaticis habebit, & contra eos velut tales, ad omne mandatum præfati sanctissimi domini nostri etiam manu armata, si opus fuerit, procedet. Et vltius promiserunt præfati procuratores nomine quo supra, prænominatum Christianissimum regem facturum & curaturum cum effectu, quod sex prælati & quatuor doctores seu graduati ex honoratioribus, ex numero eorum qui prædicto prætenso Concilio Pisano interuenerunt, destinabuntur ad eundem sanctissimum dominum nostrum papam nomine dicti prætensi Concilii Pisani, & cum legitimo mandato per illud pro tempore repræsentantes, tam eorum quam aliorum omnium qui dicto Concilio adhæserunt, nomine facto. Qui prælati & doctores seu graduati infra Kalendas Ianuarii proxime futuri coram sua sanctitate personaliter comparebunt, dictoque Concilio Pisano pure & simpliciter renuntiabunt, illudque abiurabunt, & veniam atque absolutionem a sua sanctitate humiliter in forma conuenienti, & suæ sanctitati accepta, postulabunt, & vltius dicto Concilio Lateranensi tamquam vero, vnico indubitatoque, tam suo quam aliorum adhærentium prædictorum nomine, adhærebunt, & se incorporabunt: quodque si præmissa facta non fuerint, præfatus rex nulli eorum qui dicto prætenso Concilio Pisano interfuerunt, aut fauerunt, opem, auxilium aut fauorem dabit aduersus sanctæ

sedis apostolicæ auctoritatem, quinimo præfati sanctissimi domini nostri sententias, decreta & censuras contra eos exequi faciet suo posse, etiam manu forti & armata, si opus sit, absque vlla simulatione vel fraude. Et ulterius promiserunt præfati procuratores, quo supra nomine, quod quamprimum commode fieri poterit, venient aliqui prælati & insignes viri nomine totius ecclesiæ Gallicanæ cum sufficienti mandato, qui dicto Concilio Lateranensi adhærebunt & assistent, quemadmodum ceteræ nationes. Quæ omnia & singula prænominati procuratores promiserunt ratificari facere per præfatum Christianissimum regem in bona & sufficienti forma, cum præinsertione præsentis instrumenti, de verbo ad verbum, intra quadraginta dies proxime futuros, sub obligationibus & submissionibus in forma.

Ego Fridericus diaconus cardinalis sancti Angeli de sancto Seuerino, ita promitto.

Ego Claudius electus Massiliensis manu propria ita promitto.

Ego Ludouicus de * Soleriis manu propria ita promitto.

Ego Petrus Bembus clericus Venetiarum, sanctissimi domini nostri papæ secretarius ac publicus apostolica auctoritate notarius, quoniam præmissis omnibus & singulis, dum sic, vt prædictum est, in antecubiculo sanctissimi domini nostri papæ, atque in eius præsentia, reuerendissimorumque dominorū Antonii tituli sancti Vitalis presbyteri cardinalis Papiensis, & Petri tituli sancti Eusebii presbyteri cardinalis Anconitani, & Laurentii sanctorum quatuor presbyteri cardinalis de Pucciis, ac Iulii sanctæ Mariæ in Domnica diaconi cardinalis de Medicis, tractarentur & fierent, præsentibus etiam testibus ad id vocatis, Philippo Aldimario, Latino de Benassais, ac Ioanne Lazaro Pulica, & requisitis, rogatus interfui, eaque ita fieri vidi & audiui, & hoc ipsum publicum instrumentum, aliis impeditus negotiis, alterius manu scriptum confeci, & in hanc publicam formam redegi, signumque meum atque nomen in prædictorum fidem apposui.

Anno Domini 1513. indictione prima, die sexta mensis Octobris, pontificatus eiusdem sanctissimi domini nostri anno 1. signatum. Idem B. Hinc est, quod nos de dictis promissionibus, obligationibus & submissionibus, toto-

ANNO
CHRISTI
1513.

* Soler

ANNO
CHRISTI
1515.

que tenore dicti instrumenti præsentibus inserti, ad totum informati, ex certa nostra scientia & regia auctoritate omnia & singula in dicto instrumento contenta harum tenore laudamus, ratificamus & approbamus, illaque obferuare & attendere, in nulloque contrauenire vel facere aliqua ratione vel causa promittimus bona fide nostra, & in verbo regis, ac sub expressa obligatione omnium bonorum nostrorum præsentium & futurorum. In quorum fidem præsentibus manu nostra subscriptas iussimus sigilli nostri munimine roborari.

Datum Corbeia die vigesima sexta mensis Octobris, anno Domini millesimo quingentesimo decimotertio, & regni nostri decimosexto.

*Ludouicus Dei gratia Francorum rex, dux Mediolani,
dominus Genue, vniuersis præsentibus literas
inspecturis salutem.*

Notum facimus, quod nos confidentes de prudentia, dexteritate, diligentia & fide carissimi & amantissimi consanguinei Friderici cardinalis de sancto Seuerino, protectoris negotiorum nostrorum in Romana curia, & dilectorum ac fidelium consiliariorum nostrorum Claudii episcopi Massiliensis, & domini Ludouici de Soleriis, oratorum per nos destinatorum ad sanctissimum papam, eosdem & quemlibet eorum ex nostra certa scientia & auctoritate regia fecimus & constituimus, ac per præsentibus facimus & constituimus nostros veros & indubitatos procuratores generales & speciales; ita tamen quod specialitas generalitati non deroget, nec contra; ad petendum nomine nostro & ecclesie Gallicane, pro qua, quo ad hoc, promittimus, a sanctissimo domino nostro papa & a sacro Concilio Lateranensi in sessione qua proxime celebrabitur, aut alias, prout eis videbitur, terminum & dilationem competentem pro dicta ecclesia Gallicana, ut interea possint congregari, deputari & mitti aliqui prælati, & alie notabiles personæ, ad se præsentandum in dicto sacro Lateranensi Concilio, & ibidem super facto pragmatica sanctionis respondendum, considerato quod antea & in præsentibus propter bella & dissensiones quæ sunt in Italia, non fuit, neque tutum est iisdem prælatibus & aliis personis dictæ

Concil. Tom. 34.

Sf ij

ecclesiæ Gallicanæ Romam posse accedere, & quod dicta ecclesia Gallicana cum in præsentia congregata non sit, ad se congregandum propter regni magnitudinem, distantiam diocesium & habitationum dictorum prælatorum, nec non propter bella quæ in limitibus regni nostri geruntur, indiget temporis spatio conuenienti. Et insuper ad requirendum a præfato sanctissimo domino nostro papa, & a sacro Concilio Lateranensi prædicto, tam nostro quam dictæ ecclesiæ Gallicanæ nomine, pro qua promittimus, vt præfertur, ne villo modo velint procedere in facto prædictæ pragmaticæ sanctionis, dicta ecclesia Gallicana & nostris procuratoribus & deputatis non auditis, & adpetendum & requirendum de præmissis instrumentum publicum loco & tempore profuturum & valiturum prout iuris fuerit. In quorum fidem præsentis literas manu nostra scripsimus, & sigilli nostri iussimus munimine roborari.

Datum Corbeix die vigesima sexta Octobris, anno salutis millesimo quingentesimo decimotertio, & regni nostri sextodecimo.

Louys.

Per regem Robertet.

Quo finito, reuerendus pater dominus Marinus Caracciolus protonotarius apostolicus, orator illustrissimi domini ducis Mediolanensis, supplicauit sanctissimo domino nostro, ne permetteret quod Christianissimus rex Francia nominaret se ducem Mediolani in mandato, attento quod ipse vsurpauerat ducatum Mediolanensem, & dictus dux auxilio sanctæ sedis recuperauerat: alias protestabatur, &c. Ex aduerso reuerendus pater dominus Claudius episcopus Massiliensis dixit illa alio loco & tempore determinari debere. Et tandem dominus noster respondit, quod omnia dicta transirent sine præiudicio. Deinde suprædicti oratores illustris marchionis Brandeburgensis electoris imperii dederunt mandatum, & id reuerendus pater dominus Thomas Phædra legit in ambone, cuius tenor talis est.

ANNO
CHRISTIANI
1576